

Byla C-214/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. balandžio 6 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Consiglio di Stato (Valstybės Taryba, Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. kovo 3 d.

Ieškovas ir apeliantas:

Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Atsakovė ir kita apeliacinio proceso šalis:

Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

dalyvaujant:

ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Adv

Pagrindinės bylos dalykas

Apeliacinis skundas dėl *Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per la Calabria* (Kalabrijos regiono administracinis teismas, Italija, toliau – TAR) sprendimo, kuriuo buvo atmestas ieškovo pirmojoje instancijoje pareikštas ieškinys dėl atsakovės pirmojoje instancijoje paskelbtos atrankos procedūros, kuria siekta sudaryti tęstinio ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslaugos teikimo sutartis su savanorių organizacijomis ir Italijos Raudonojo Kryžiaus draugija ir kurioje neleista dalyvauti kitoms pelno nesiekiančioms organizacijoms, konkrečiai – socialiniams kooperatyvams, kaip antai ieškovui, dokumentų.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Direktyvos 2014/24/ES 10 straipsnio h punkto ir 28 konstatuojamosios dalies aiškinimas pagal SESV 267 straipsnį

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Direktyvos 2014/24/ES 10 straipsnio h punktą ir šios direktyvos 28 konstatuojamąją dalį draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta, kad ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslaugas pagal sutartis pirmenybės tvarka gali teikti tik savanorišką veiklą vykdančios organizacijos, kurios yra ne trumpiau kaip šešis mėnesius įregistruotos Italijos bendrajame trečiojo sektoriaus registre, priklauso šio sektoriaus asociacijų tinklui ir yra patvirtintos pagal taikytinus regioninius teisės aktus (jei yra), jeigu dėl paslaugos ypatybių tiesiogiai sudarant sutartis yra užtikrinamas paslaugos teikimas pagal sistemą, kuria veiksmingai siekiama socialinių ir solidarumo tikslų, užtikrinant ekonominę veiksmingumą ir tinkamumą bei laikantis skaidrumo ir nediskriminavimo principų, ir nenumatoma galimybė, kad tokias paslaugas galėtų teikti kitos ne pelno organizacijos, visų pirma socialiniai kooperatyvai – pelno nesiekiančios socialinės įmonės, įskaitant socialinius kooperatyvus, kurie savo nariams paskirsto apyvartai proporcingas išmokas, susijusias su visuotinės svarbos veikla, kaip tai suprantama pagal *Decreto legislativo 112 del 2017* (2017 m. Įstatyminis dekretas Nr. 112) 3 straipsnio 2a dalį?

Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65) 10 straipsnio h punktas ir 28 konstatuojamoji dalis.

Pagrindinės nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

2016 m. balandžio 18 d. *Decreto legislativo n. 50 (Codice dei contratti pubblici)* (Įstatyminis dekretas Nr. 50 (Viešųjų pirkimų kodeksas) 17 straipsnis „Specialios išimtys, taikomos viešojo pirkimo sutartims ir paslaugų koncesijai“: „1. Šio kodekso nuostatos netaikomos viešojo paslaugų pirkimo ir paslaugų koncesijos sutartims dėl: <...> h) civilinės gynybos, civilinės saugos ir pavojaus prevencijos paslaugų, kurias teikia ne pelno organizacijos ar asociacijos <...>, išskyrus ligonių vežimui skirtas greitosios pagalbos paslaugas; <...>“.

2017 m. liepos 3 d. *Decreto legislativo n. 117 (Codice del Terzo settore)* (Įstatyminis dekretas Nr. 117 (Trečiojo sektoriaus kodeksas)

4 straipsnis „Trečiojo sektoriaus subjektai“: „1. Trečiojo sektoriaus subjektai yra savanorių asociacijos, socialinę pažangą skatinančios asociacijos, filantropijos

subjektai, socialinės įmonės, įskaitant socialinius kooperatyvus, <...> ir kiti privatūs subjektai (išskyrus bendroves), įsteigti nesiekiant pelno, pilietinių, solidarumo ir visuomenei naudingų tikslų įgyvendinimui, kaip išimtinę ar pagrindinę veiklą vykdantys vienos ar kelių rūšių visuotinės svarbos veiklą arba neatlygintinai teikiantys lėšas, turtą, paslaugas ar savitarpio pagalbą, gaminantys prekes ar teikiantys paslaugas arba jomis besikeičiantys, įregistruoti Italijos bendrajame trečiojo sektoriaus registre.“

56 straipsnis „Sutartys“: „1. Viešojo administravimo institucijos <...> gali su savanorių organizacijomis ir socialinę pažangą skatinančiomis asociacijomis, ne trumpiau kaip šešis mėnesius įregistruotomis Italijos bendrajame trečiojo sektoriaus registre, sudaryti sutartis, kad trečiosioms šalims būtų sudarytos sąlygos vykdyti visuotinės svarbos veiklą ar teikti socialines paslaugas, jeigu tokios sutartys yra palankesnės nei sudarytos rinkos sąlygomis.“

57 straipsnis „Ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslauga“: „1. „Ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslaugas pirmenybės tvarka sudarius susitarimus gali teikti savanorišką veiklą vykdančios organizacijos, kurios yra ne trumpiau kaip šešis mėnesius įregistruotos Italijos bendrajame trečiojo sektoriaus registre, priklauso <...> asociacijų tinklui ir yra patvirtintos pagal taikytinus regioninius teisės aktus, jeigu tiesiogiai sudarant sutartis dėl paslaugos ypatumų yra užtikrinamas visuotinės svarbos paslaugų teikimas pagal sistemą, kuria veiksmingai siekiama socialinių ir solidarumo tikslų, užtikrinant ekonominį veiksmingumą ir tinkamumą bei laikantis skaidrumo ir nediskriminavimo principų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms paslaugų teikimo sutartims taikomos 56 straipsnio 2, 3, 3a ir 4 dalių nuostatos.“

Codice civile (Civilinis kodeksas) 2514 straipsnis „Dominuojančios savitarpio pagalbos kooperatyvams taikomi reikalavimai“: „Dominuojančios savitarpio pagalbos kooperatyvai savo įstatuose turi numatyti: a) draudimą paskirstyti dividendų sumą, kuri būtų didesnė nei didžiausios pašto obligacijų palūkanos, padidintos dviem su puse punkto ir mokamos nuo faktiškai įmokėto kapitalo; <...>“.

1991 m. lapkričio 8 d. Legge n. 381 (Disciplina delle cooperative sociali) (Įstatymas Nr. 381 (Socialinių kooperatyvų veiklos tvarka) 1 straipsnis „Apibrėžtis“: „1. Socialinių kooperatyvų tikslas – siekti bendruomenės visuotinio intereso skatinti piliečių žmogiškąjį ugdymą ir socialinę integraciją šiomis priemonėmis: a) visuomenės sveikatos ir švietimo paslaugų valdymu <...>. 2. Socialiniams kooperatyvams tiek, kiek jie atitinka šio įstatymo nuostatas, taikomos sektorių, kuriame jie veikia, reglamentuojančios taisyklės.“

2017 m. liepos 3 d. Decreto legislativo n. 112 (Revisione della disciplina in materia di impresa sociale) (Įstatyminis dekretas Nr. 112 (Socialinio verslo teisės aktų peržiūra) 3 straipsnis „Pelno nesiekimas“: „2a. Pagal 1 ir 2 dalis

apyvartai proporcingų išmokų, susijusių su 2 straipsnyje nurodyta visuotinės svarbos veikla, kurią, vadovaudamasi Civilinio kodekso 2545e straipsniu ir laikydamosi įstatymuose ar įstatuose nustatytų sąlygų bei apribojimų, vykdo kooperatinės bendrovės formą turinčios socialinės įmonės, paskirstymas šių kooperatyvų nariams nelaikomas net ir netiesioginiu pelno ir antpelnio paskirstymu, jeigu įstatuose ar steigimo akte nurodomi kriterijai, pagal kuriuos apyvartai proporcingos išmokos proporcingai paskirstomos, atsižvelgiant į kooperatyvo narių ir kooperatyvo savitarpio sandorių kiekį ir vertę, ir jeigu kooperatyve susidaro antpelnis“.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso apibūdinimas

- 1 *Italy Emergenza* yra pelno nesiekiantis socialinis kooperatyvas, priklausantis asociacijų tinklui, kurio tikslas – siekti bendruomenės bendro intereso užtikrinti žmonių ugdymą ir socialinę integraciją, kurio specializacija – be kita ko, transportavimas greitosios medicinos pagalbos transporto priemonėmis ir kuris yra įregistruotas Įmonių registre kaip socialinė įmonė.
- 2 2020 m. vasario 26 d. paskelbtu skelbimu *Azienda Sanitaria Provinciale (ASP) di Cosenza* (Kosencos provincijos sveikatos priežiūros įmonė, toliau – ASP) pradėjo atrankos procedūrą, siekdama sudaryti sutartis dėl tęstinio ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslaugos teikimo su savanorių organizacijomis ir Italijos Raudonojo Kryžiaus draugija.
- 3 *TAR per la Calabria* (Kalabrijos regiono administraciniame teisme) pareikštame ieškinyje *Italy Emergenza* visų pirma rėmėsi tuo, kad Kosencos ASP neteisėtai nusprendė neskelbti viešojo konkurso prašomų ligonių vežimo paslaugų teikimo sutarčiai sudaryti; papildomai ji rėmėsi procedūros sąlygų neteisėtumu, nes joje iškart buvo neleista dalyvauti kitoms ne pelno organizacijoms, kaip antai pagal Italijos teisę įsteigtiems kooperatyvams. Kalbant konkrečiai, ieškovas skundžiasi tuo, kad Kosencos ASP taikyta tvarka, nustatyta vadovaujantis *Decreto legislativo n. 117/2017* (Įstatyminis dekretas Nr. 117/2017) 56 ir 57 straipsniuose, prieštarauja Direktyvos 2014/24 28 konstatuojamajai daliai ir 10 straipsnio h punktui, pagal kuriuos, tiesiogiai sudarant sutartis dėl ypatingai skubos ir skubos pagalbos paslaugų, socialiniai kooperatyvai laikomi lygiaverčiais savanorių organizacijoms, nes nei vieni, nei kiti nesiekia pelno.
- 4 Ieškinyš buvo atmestas. TAR pirmiausia pripažino, kad aptariamai paslaugai – kiek tai susiję su viešojo pirkimo sutarčių sudarymo taisyklių taikymu – taikoma Direktyvos 2014/24 10 straipsnio h punkte numatyta išimtis, perkelta į Įstatyminio dekreto Nr. 50/2016 17 straipsnio 1 dalies h punktą. Kadangi tai yra ypatingai skubos ir skubos pagalbos paslauga, jos teikimas pagal sutartį visų pirma reglamentuojamas Įstatyminio dekreto Nr. 117/2017 57 straipsnyje, kuris yra *lex specialis*. Todėl atitinkamos sutarties sąlygos gali nebūti palankesnės už rinkos sąlygas (56 straipsnis, *lex generalis*), bet asociacija, su kuria sudaroma sutartis, būtinai turi atitikti visas minėtame 57 straipsnyje išvardytas sąlygas (turi būti

įregistruota Italijos bendrajame registre, priklausyti tinklui, siekti socialinio tikslo, ekonominio veiksmingumo ir tinkamumo ir kt.).

Tokiomis aplinkybėmis TAR nusprendė, kad teisėta nesuteikti socialiniams kooperatyvams galimybės sudaryti aptariamą sutartį, nes nors jų veiklai būdingas savitarpio pagalbos tikslas, jie veikia kaip verslininkai ir tuo galima pagrįsti tai, kad pagal Įstatyminio dekreto Nr. 117/2017 57 straipsnį jie traktuojami kitaip nei savanorių asociacijos (vieninteliai trečiojo sektoriaus subjektai, kuriems leidžiama dalyvauti šioje procedūroje); siekdamas tai įrodyti, šioje byloje jis rėmėsi ieškovo įstatų 5 straipsniu, kuriame numatyta galimybė išmokėti dividendus, prie pašto obligacijų palūkanų normos pridedant iki 2,5 %.

- 5 Kooperatyvas TAR sprendimą apskundė *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija).

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 6 Apeliaciniame skunde Kooperatyvas dar kartą kelia klausimą dėl Įstatyminio dekreto Nr. 117/2017 56 ir 57 straipsnių atitikties Europos Sąjungos teisės aktams. Be to, jis teigia, kad skundžiamame sprendime nebuvo nurodyta, jog socialiniai kooperatyvai, kaip „socialinės“ įmonės, nesiekia pelno ir turi reinvestuoti pelną į socialinio tikslo įgyvendinimą.
- 7 Sveikatos priežiūros įmonė prieštarauja, teigdama, kad Kooperatyvo nurodytomis Sąjungos teisės normomis tik apibrėžiama objektyvi išimties taikymo tam tikrų paslaugų pirkimui sritis, tačiau nepateiktas joks savanorių asociacijų ir socialinių kooperatyvų palyginimas, kuris būtų siejamas su Įstatyminio dekreto Nr. 117/2017 56 ir 57 straipsniuose numatytomis sutartimis.

Šiomis aplinkybėmis nuostata dėl sutarčių sudarymo su savanorių organizacijomis yra ne absoliučiai privaloma viešojo administravimo institucijoms, o tik savanoriška ir pirmenybinė („*pirmenybės tvarka ... gali*“). Šia nuostata teisės aktų leidėjas išreiškė palankumą subjektams, kurių veikla grindžiama savanoriškais, spontaniškais ir neišvengiamai nemokamais asociacijos narių veiksmais, kuriais įgyvendinamas solidarumo principas. Socialiniai kooperatyvai, atvirkščiai, remiasi bendra darbo forma, kuria siekiama suteikti ekonominę pranašumą to kooperatyvo nariams, todėl tiksliai savanorių organizacija negauna pelno iš savo teikiamų paslaugų ir tenkina Teisingumo Teismo sprendimuose bylose C-113/13 ir C-50/14 nustatytą sąlygą net ir netiesiogiai nesiekti ekonominės naudos savo nariams.

- 8 Palaikyti administracinės institucijos, kuri yra kita apeliacinio proceso šalis, į bylą įstojo ANPAS – Italijos savanorių organizacijų asociacijų tinklas, kuris nurodė, kad pagal vidaus teisę socialiniai kooperatyvai gali ne tik paskirstyti dividendus tokia apimtimi, kokia nustatyta Italijos civilinio kodekso 2514 straipsnyje, bet ir, neribojami įstatymų, paskirstyti pelną apyvartai proporcingų išmokų forma (jeigu kooperatyve susidaro likutinis perteklius), o tai reiškia, kad jie automatiškai nepriskirtini prie ne pelno organizacijų.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 9 *Consiglio di Stato* visų pirma pažymi, kad iš tikrųjų nė viename kitos apeliacinio proceso šalies nurodytame Teisingumo Teismo sprendime nenagrinėjamas konkretus klausimas, ar socialiniai kooperatyvai nepriskiriami prie subjektų, kuriems pagal sutartį gali būti pavesta teikti ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslaugas. Abu minėti sprendimai priimti prieš įsigaliojant Įstatyminiam dekretui Nr. 117/2017, todėl yra pagrįsti kitomis nacionalinės teisės normomis nei šio dekreto 57 straipsnis, kuris yra ginčijamų pirkimo dokumentų pagrindas. Analogiškai direktyva, kurią taikant jie buvo priimti (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2004/18/EB), taip pat nėra ta direktyva, kurios pažeidimu skundžiamasi šioje byloje.
- 10 Tačiau *Consiglio di Stato* pabrėžia, kad sprendžiant šią bylą reikšmingas naujesnis sprendimas *Falck Rettungsdienste* (C-465/17), pagal kurį lemiamas veiksnys Direktyvos 2014/24 10 straipsnio h punkto nuostatoje yra pelno nesiekimas ir pelno reinvestavimas. Nėra abejonės, kad Kooperatyvas (ieškovas) nesiekia pelno, ir tai aiškiai nurodyta jo įstatų 6 straipsnyje, o dividendų numatymas šių įstatų 5 straipsnyje yra tik netiesioginė Italijos civilinio kodekso 2514 straipsnio citata.
- 11 Žinoma, socialiniams kooperatyvams būdingas kitoks veiklos organizavimas ir funkcijos nei savanorių asociacijoms, nes, nors abiejų tipų subjektai nesiekia pelno, vis dėlto tik pirmieji gauna ekonominę naudą juos sudarantiems subjektams, o antrųjų vykdomai visuotinės svarbos veiklai būdingi „pilietiniai, solidarumo ir socialiniai tikslai“ (Įstatyminio dekreto Nr. 117/2017 5 straipsnis).
- 12 Vis dėlto, pirma, Direktyvos 2014/24 10 straipsnio h punkte – kaip ir jos 28 konstatuojamojoje dalyje – kalbama tiesiog apie „ne pelno organizacijas ir asociacijas“, neapsiribojant vien savanorių asociacijomis (pažodinis argumentas), ir, antra, pagal Sąjungos teisę sąvokos „verslininkas“ vartojimas (ir su ja siejamas dalyvavimas viešuosiuose pirkimuose) nėra pagrindas daryti prielaidą, kad įmonė siekia pelno (loginis-sisteminis argumentas).
- 13 Taigi dėl to, kad galimybė teikti ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslaugas pagal sutartį „pirmenybės tvarka“ suteikiama tik vienam Direktyvoje 2014/24 numatytų „ne pelno organizacijų ir asociacijų“ tipui, neįtraukiant ir socialinių įmonių, kyla abejonių, ar Įstatyminio dekreto Nr. 117/2017 57 straipsnyje nustatyta tvarka atitinka Sąjungos teisę. Tokia išlyga iš tikrųjų reiškia, kad – nepaisant minėtoje 28 konstatuojamojoje dalyje ir 10 straipsnio h punkte įtvirtintos leidžiančios nukrypti nuostatos formuluotės apimtys – savanorių asociacijoms viešajame konkurse leidžiama dalyvauti tik tuo atveju, jei, dėl kokios nors priežasties, neįmanoma sutarties sudaryti „pirmenybės tvarka“, nors visos kitos ne pelno organizacijos, norėdamos tapti tokios pat paslaugos teikėjomis, turėtų laimėti konkursą. Abejonių lieka ir dėl to, kad pagal nacionalinės teisės aktus sutarties dėl paslaugos teikimo sudarymas yra neprivalomas, nes, bet kuriuo atveju, ji negali būti sudaryta su socialiniais kooperatyvais.

- 14 Be to, visai neseniai Teisingumo Teismas sprendime byloje C-367/2019 pabrėžė, kad į viešojo pirkimo sutarties, kaip atlygintinės sutarties, sąvoką taip pat patenka sutartis, kurioje kaip atlygis numatytas tik patirtų išlaidų atlyginimas. Taigi TAR ir atsakovės nurodytas požymis – t. y. kad tik savanorių asociacijos negauna jokios ekonominės naudos savo nariams, kuriems atlyginama tiktai už patirtas išlaidas – praranda vertę siekiant Sąjungos teisės požiūriu pateisinti palankesnę jų vertinimą, palyginti su socialiniais kooperatyvais.
- 15 Kitas veiksnys, galintis sušvelninti šių dviejų tipų ne pelno organizacijų skirtumus, yra tai, kad, kaip savanorių asociacijos gali už užmokestį pasitelkti jų veiklai reikalingus darbuotojus, taip pat socialiniai kooperatyvai gali turėti savanorių narių, kurie savo veiklą vykdo nemokamai ir kuriems atlyginamos tiktai išlaidos (Įstatymo Nr. 381/1991 2 straipsnis).
- 16 *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba) pažymi, kad neseniai Teisingumo Teismui išdėstė minėtas abejones dėl aptariamų teisės aktų suderinamumo su Sąjungos teise, ir šiuo tikslu daro nuorodą į šiuo metu nagrinėjamoje byloje C-213/21 pateiktą prejudicinį klausimą ir jį pagrindžiančius motyvus. Papildydama šį klausimą, ji galiausiai nurodo, kad jis keliamas ir dėl „socialinių kooperatyvų, kurie savo nariams paskirsto apyvartai proporcingas išmokas, susijusias su visuotinės svarbos veikla, kaip tai suprantama pagal „Decreto legislativo 112 del 2017“ (2017 m. Įstatyminis dekretas Nr. 112) 3 straipsnio 2a dalį“.

Consiglio di Stato taip siekia išsiaiškinti, ar dėl įstatuose reglamentuojamos socialinių kooperatyvų galimybės paskirstyti dalį pelno savo nariams, išmokant apyvartai proporcingas išmokas, nelemia to, kad jie nepriskiriami prie pelno nesiekiančių asociacijų, taigi ir prie asociacijų, su kuriomis gali būti sudaromos Įstatyminio dekreto Nr. 117/2017 57 straipsnyje nurodytų paslaugų teikimo sutartys. Iš tikrųjų apyvartai proporcingų išmokų skyrimas – tiek sumažinant išlaidas, tiek padidinant atlygį už veiklą – galėtų būti suvokiamas kaip slepiamas dividendų ar turto paskirstymas nariams, nes, kaip nurodyta minėtame Sprendime *Falck Rettungsdienste*, pelno reinvestavimas yra Direktyvos 2014/24 10 straipsnio h punkte nustatyta *sine qua non* sąlyga.

- 17 Iš Įstatyminio dekreto Nr. 112/2017 3 straipsnio 2a dalies ir Civilinio kodekso 2525e straipsnio, be kita ko, matyti, kad bendrovės formos socialinių įmonių (kaip antai kooperatyvo apelianto) vykdomas apyvartai proporcingų išmokų, susijusių su visuotinės svarbos veikla, skirstymas yra teisėtas, kai vykdomas taikant tiksliai apibrėžtas sąlygas ir apribojimus. Visų pirma, turi būti ribojamas balanso išlyginimas. Taip pat būtina užtikrinti įmonės veiklos tęstinumą, kad ji galėtų kooperatyvo tikslų siekti ir kitais finansiniais metais, tuo tikslu pasinaudodama nedalomais rezervais ir prudenciniais atidėjimais. Trečiasis apribojimas – galima skirstyti tiktai grynąjį veiklos rezultatą, kuris gaunamas tik iš sandorių su savo nariais. Todėl kooperatinė bendrovė turi atskirai apskaityti su savo nariais sudaromus sandorius ir kiekvieno jų gaunamos išmokos turi būti proporcingos jo ir kooperatyvo savitarpio mainų vertei. Tai bet kuriuo atveju nesuteikia nariui jokios subjektyvios teisės į išmoką, o tik teisę į pagal įstatymus ar kooperatyvo

įstatus leidžiamą kooperatyvo narių visuotinio susirinkimo sprendimą, nes hipotetinė teisė į palankesnes sąlygas (pavyzdžiui, į didesnę atlygį už darbą) galėtų kirstis su tikslu ginti visuomenės interesą, todėl kooperatyvo nariai tarsi užimtų atskirą nuo kooperatyvo ar jam priešingą poziciją.

- 18 Atsižvelgdama į visą apyvartai proporcingų išmokų teisinį pagrindą ir siekdama įrodyti, kad kooperatyvas apeliantas yra „nesiekiantis pelno“, *Consiglio di Stato* galiausiai pakartoja šio kooperatyvo įstatų 34 straipsnio „Apyvartai proporcingos išmokos“ tekstą, kuriame konkrečiai numatyta:

„Administracinio organo siūlymu visuotinis susirinkimas gali nuspręsti išmokėti apyvartai proporcingas išmokas, kurios negali viršyti 30 % nariams-darbuotojams taikomo bendro ekonominio atlygio.

Apyvartai proporcingos išmokos turi būti paskirstomos proporcingai narių pagal vidaus tvarkos taisyklių nuostatas atlikto darbo kiekiui ir (arba) kokybei.

Remiantis visuotinio susirinkimo sprendimais, išmokos gali būti skiriamos kaip: – papildomas atlyginimas, – nemokamai padidinant įstatinį kapitalą.

Nariams skiriamos apyvartai proporcingos išmokos gali būti panaudojamos ir suteikiant socialinę paskolą kooperatyvui.

Bet kuriuo atveju skiriant apyvartai proporcingas išmokas turi būti įmanoma atlikti atidėjinius ir mokėjimus, numatytus a punkte [ne mažesnis kaip 30 % privalomasis nedalomas rezervas] ir b punkte [mokestis Savidraudos fondui, skirtas teisės aktuose numatytam bendradarbiavimui skatinti ir plėtoti].“

- 19 Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, *Consiglio di Stato* sustabdo bylos nagrinėjimą ir pateikia Teisingumo Teismui klausimą, ar gali būti teisėtai neleidžiama sudaryti ligonių vežimo ypatingos skubos ir skubos atvejais paslaugų teikimo sutarčių su tokias nereinvestuojančiais viso pelno ir apyvartai proporcingas išmokas skirstančiais socialiniais kooperatyvais kaip apeliantas.